

بررسی روش های تأمین مالی در سیستم اسلامی با تأکید بر صکوک

محمد لشکری^۱

مریم بهزاد ارجمندی^۲

چکیده

پیشبرد اهداف کلان اقتصادی مانند برخورداری از پایداری و دستیابی به رشد درونزا و قابل دوام اقتصادی از اهداف تمام نظام های اقتصادی می باشد. رشد روز افزون ابزارهای مالی و توسعه هر چه بیشتر نظام های مالی از این حقیقت منتج می شود که؛ توسعه نظام مالی جزء لاینفک توسعه نظام اقتصادی است. با اندکی تأمل در نظام های مالی اسلامی پی می بریم که این نظام ها به دلیل اهداف و فلسفه وجودی خود و حرمت ربا در اسلام، استفاده از ابزارهای مالی متعارف را جایز نمی دانند و در تلاش برای ایجاد ابزارهای مالی اسلامی هستند. صکوک به عنوان یکی از ابزارهای مالی اسلامی و بدون بهره، در چند دهه گذشته توانسته جایگاه مناسبی را در بین دولت ها و شرکت های اسلامی پیدا کند.

مقاله حاضر به روش توصیفی تحلیلی و با استفاده از تجربه سایر کشورهای اسلامی صکوک را به عنوان اوراق بهادار اسلامی معرفی، کاربرد صکوک را در مدیریت ریسک و کنترل نقدینگی بررسی نموده و در نهایت صکوک کاربردی در اقتصاد ایران را شناسایی می نماید. تحقیق حاضر نشان می دهد که صکوک می تواند ابزاری مناسب جهت مدیریت ریسک و کنترل نقدینگی باشد و چنانچه زیرساخت های لازم از جمله تسهیل در امور رتبه بندی و انتشار اوراق، و نیز ایجاد بازارهای ثانویه مناسب جهت خرید و فروش اوراق فراهم گردد، می تواند شرایط رشد و گسترش نظام مالی و در نتیجه نظام اقتصادی کشور را فراهم آورد.

واژگان کلیدی

نظام مالی اسلامی، تأمین مالی اسلامی، صکوک، مدیریت ریسک، مدیریت نقدینگی

^۱ - عضو هیأت علمی، بخش مدیریت، اقتصاد و حسابداری، دانشگاه پیام نور lashkarym@gmail.com

^۲ - دانش آموخته کارشناسی ارشد رشته اقتصاد از دانشگاه پیام نور (نویسنده مسئول) maryam_behzad62@yahoo.com

مقدمه

امروزه شاهد آن هستیم که نظام مالی اسلامی در دنیا با سرعت شگرفی در حال رشد و توسعه است و نه تنها کشورهای اسلامی بر ضرورت به کارگیری ابزارهای اسلامی در بازارهای مالی تأکید دارند، بلکه در دیگر کشورهای دنیا هم این روند کاملاً مشهود است. بازارهای سرمایه و محصولات مالی بدون بهره، بخش جدایی ناپذیر نظام مالی اسلامی هستند، در این راستا متفکران مسلمان توانستند با رعایت ضوابط و مقررات شرعی و متناسب با نیازهای واقعی جوامع اسلامی، انواعی از ابزارهای مالی را طراحی نمایند. این ابزارها که برخی بیش از ده سال تجربه عملی دارد و برخی در حد فکر و ایده است به سه گروه عمده تقسیم می‌شوند: گروه نخست، ابزارهای مالی غیرانتفاعی هستند که بر اساس قراردادهای خیرخواهانه اسلامی چون قرض الحسنه و وقف طراحی می‌شوند. گروه دوم، ابزارهای مالی انتفاعی با نرخ‌های سود انتظاری هستند که بر اساس قراردادهای مشارکتی چون شرکت، مضاربه، مزارعه و مساقات طراحی می‌شوند. گروه سوم، ابزارهای مالی انتفاعی با نرخ‌های سود معین هستند که بر اساس قراردادهایی چون مرابحه، اجاره و استصناع طراحی می‌شوند (موسویان، ۱۳۸۶: ۷۲).

از نظر اسلام سرمایه‌گذاری باید به یک دارایی با ارزش ذاتی مرتبط باشد. صکوک نوعی از محصولات بازار سرمایه و یکی از ابزارهای تأمین مالی است که با درگیر کردن یک دارایی مشخص فیزیکی و به میان آوردن قراردادهایی مانند اجاره و مضاربه، منطبق بر قانون بانکداری بدون رباست. مقاله حاضر در صدد است به تبیین صکوک پرداخته؛ سپس به بررسی کاربردهای آن در مدیریت نقدینگی، تأمین مالی و در نهایت شناسایی انواع کاربردی آن در اقتصاد ایران بپردازد.

ادبیات موضوع

نظام مالی اسلامی متشکل از بانکداری اسلامی، بیمه اسلامی و بازار سرمایه اسلامی، با پیشرفت خود به یک بخش مهم و اساسی در بازار مالی جهانی تبدیل شده و به مثابه یک مدل مالی جانشین کارا و قابل اجرا در مقابل نظام مالی کلاسیک بسیار مورد توجه قرار گرفته است.

ظهور یک بازار سرمایه اسلامی متمایز که ساختار محصولات و فعالیت‌های تأمین مالی و سرمایه‌گذاری آن مطابق اصول شرعی تعریف شده، پیامد پیشرفت طبیعی صنعت خدمات مالی اسلامی است. نیاز شدید به مدیریت نقدینگی در بانک‌های اسلامی و شرکت‌های بیمه باعث شد که برخی از کشورها از جمله مالزی، بحرین، کویت، سودان و ایران برای تسهیل مدیریت دارایی‌ها در نهادهای مالی اسلامی، اوراق بهادار اسلامی منتشر کنند. هرچند دولت‌های اردن و پاکستان تلاش‌هایی را برای ایجاد یک چارچوب قانونی برای انتشار اوراق قرضه اسلامی انجام داده بودند نخستین انتشار موفقیت آمیز اوراق قرضه اسلامی در سال ۱۹۸۳ توسط دولت مالزی صورت گرفت (اوراق مذکور پیش‌تر به گواهی سرمایه‌گذاری دولتی معروف بود). هدف اصلی از انتشار این اوراق، تسهیل فرایند مدیریت دارایی‌ها در نظام بانکداری اسلامی بود که در آن زمان به بلوغ خود دست یافته بود. به طور مشابه، بانک مرکزی کویت نیز برای تأمین مالی خرید دارایی از کشورهای عضو شورای همکاری خلیج فارس، اوراق قرضه بدون بهره منتشر کرد. جمهوری اسلامی ایران نیز اوراق مشارکت منتشر کرد. انتشار موفقیت آمیز اوراق قرضه اسلامی در مناطق مختلف جهان باعث شد که این اوراق به یک منبع تأمین مالی جایگزین تبدیل و توسط بسیاری از کشورها و شرکت‌ها استفاده شود (صالح آبادی، ۱۳۸۵، ۲۹).

صکوک، ماهیت و ضرورت

مهم‌ترین کارکرد یک نظام مالی، تسهیل جریان مالی و سوق دادن آن در جهت کاراترین نوع سرمایه‌گذاری است. ابزار مالی به عنوان تسهیل‌کننده جریان مالی، به تولیدکنندگان فرصت می‌دهد تا منابع اقتصادی را با اتکا به منابع پولی و مالی

با سرعت و دقت بیشتری مورد جا به جایی قرار دهند. بدیهی است هر چه شرایط رقابتی بیشتر فراهم و ابزار مالی مناسبی وجود داشته باشد، این عمل، به تخصیص کارای منابع بیشتر کمک خواهد نمود.

در نظام مالی اسلامی نیز وجود ابزارهای مالی مناسب سبب افزایش کارایی سرمایه و تخصیص بهینه منابع خواهد شد. در این میان اوراق بهادار اسلامی نوعی از ابزارهای مالی محسوب می شوند که می توانند این امر را محقق نمایند.

انتشار اوراق بهادار اسلامی (صکوک) بر اساس احکام مقدس شریعت اسلامی یکی از مهم ترین اهداف بانکداری و مالیه اسلامی و از جمله برجسته ترین ابزار توسعه اقتصادی اسلامی در جامعه است، مشروط بر این که در ساز و کارهای آن تمام اصول بنیادی که اقتصاد اسلامی را از دیگر اقتصادها متمایز می سازد، رعایت شود. چنانچه صکوک بر اساس ایده پیش گفته منتشر شوند، نقش بزرگی در رشد و توسعه بانکداری و بازار سرمایه اسلامی و سهم بسزایی در رسیدن به اهداف که شریعت اسلامی در نظر گرفته ایفا خواهند کرد و جنبه های مثبت زیر را در بر خواهند داشت:

۱. بهترین شکل تأمین سرمایه پروژه ها و فعالیت های اقتصادی بزرگی است که خارج از توان مالی یک فرد یا شرکت خصوصی است.

۲. راه کار تازه و بسیار خوبی برای سرمایه گذارانی است که در پی سرمایه گذاری مازاد منابع مالی خویش هستند و در عین حال مایلند منابع خود را در صورت نیاز، به آسانی باز پس گیرند.

۳. این کار شیوه بسیار خوبی برای مدیریت نقدینگی است، بانک ها و مؤسسات مالی اسلامی می توانند با یاری گرفتن از آن، نقدینگی خود را مدیریت کنند.

۴. این اوراق وسیله ای برای توزیع عادلانه ثروت ها و درآمدها است و برای سرمایه گذاران امکان بهره مندی از سود حقیقی ناشی از طرح ها و فعالیت های اقتصادی را به صورت عادلانه ای فراهم می آورد، چرا که در این روش تمام افراد، هر کس به اندازه توان مالی که دارد در اجرای پروژه مشارکت می کند (تسخیری، ۱۳۸۶: ۹).

معنای لغوی صکوک

در حال حاضر اصطلاح صکوک به معنای داشتن حق ادعا در چیزی به کار می رود؛ مثل یک سند یا گواهی نامه و یا یک سند همکاری مشترک، البته با این تفاوت که این حق ادعا صرفاً حق مطالبه در یک جریان نقدی نیست بلکه نوعی حق ادعای مالکیت به شمار می آید.

سازمان حسابداری و حسابرسی مؤسسات مالی اسلامی (AAOIFI) در هفدهمین معیار شریعت خود به بحث صکوک سرمایه گذاری پرداخته است. طبق تعریف، صکوک سرمایه گذاری عبارتست از اسنادی با ارزش مساوی که بعد از اتمام پذیره نویسی نشان دهنده دریافت ارزش اسناد بوده و از آن به عنوان داشتن حقوق مشخص و قطعی در سهام و نیز در دارایی های مشهود، خدمات و دارایی های زیربنایی و یا داشتن حقوق در یک پروژه خاص یا در یک فعالیت سرمایه گذاری خاص استفاده می شود (آدامز-توماس، ۱۳۸۸، ۱۰۲).

صکوک در مقایسه با ابزارهای با درآمد ثابت مرسوم

۱. مسأله مالکیت

بر خلاف اوراق قرضه، صکوک نشان دهنده مالکیت داشتن در دارایی های موجود و یا دارایی های تعریف شده مشخص می باشد و این در حالی است که اوراق قرضه صرفاً نوعی تعهدات بدهی از جانب انتشاردهنده به سرمایه گذار را نشان می دهد. قرارداد اساسی برای انتشار صکوک یکی از انواع چهارده قرارداد مشخصی است که AAOIFI آنها را تعریف کرده است. در اوراق قرضه رابطه طرفین محدود به یک وام پولی می شود که در حقیقت قرارداد آن صرفاً به دست آوردن پول از محل پول است و این امر در نظام مالی اسلامی به عنوان ربا ممنوع شده است.

۲. کیفیت توزیع سود

در اوراق قرضه ناشرین اوراق طبق زمان‌بندی معین، نسبت معینی از اصل سرمایه را به صورت بهره به صاحبان اوراق پرداخت می‌کنند، این نسبت هیچ ارتباطی به بازدهی طرح و سود فعالیت اقتصادی ندارد، روشن است که چنین درآمدی مصداق قرض به شرط زیاده است که از دیدگاه فقه اسلامی ربا شمرده می‌شود، در نتیجه قابل استفاده در اوراق بهادار اسلامی نیست.

بازدهی اوراق بهادار اسلامی ارتباط به نوع قراردادی دارد که اوراق بر اساس آن طراحی شده است و از جهت ثابت یا انتظاری بودن نرخ بازدهی متفاوتند و در مجموع در سه گروه عمده جای می‌گیرند: اوراق مبتنی بر خرید و فروش دین (استصناع، مرابحه)، اوراق مبتنی بر خرید و فروش دارایی فیزیکی (اجاره)، اوراق مبتنی بر مشارکت در سود طرح اقتصادی (مشارکت، مضاربه، مزارعه، مساقات).

۳. وجوه اشتراک

الف. قابلیت معامله در بازار: از آن‌جا که صکوک، سند دارایی‌های واقعی است. بنابراین از قابلیت نقدشوندگی برخوردار بوده و به عنوان یک دارایی پولی قابل انتقال و معامله در بازار می‌باشد.

ب. قابلیت رتبه بندی: انواع آژانس‌های رتبه‌بندی منطقه‌ای و بین‌المللی می‌توانند صکوک مختلف را مورد تحلیل قرار دهند که این امر معامله آنها را در بازار تسهیل می‌کند.

پ. قابلیت گران شدن: وجود انواع صکوک با ساختارهای متفاوت امکان افزایش اعتبار آنها را فراهم می‌آورد. بدیهی است این قابلیت فزون‌پذیری اعتباری، برای سرمایه‌گذاران مسلمان ریسک‌گریز از اهمیت بسزایی برخوردار است.

ت. تطبیق‌پذیری: به‌خاطر تلاش‌های بی‌وقفه AAOIFI و نیز به مدد نظرات فقهی کارشناسان سرشناس اسلامی و حمایت‌های قانونگذاران؛ کارگزاران بانک‌های اسلامی و دیگر فعالان مرتبط، انواع گسترده‌ای از معاملات منطبق با موازین شریعت را در پیش روی خود می‌بینند که بر مبنای این مبانی می‌توان صکوک مشابه اوراق قرضه - اعم از با درآمد ثابت و یا متغیر - و نیز صکوک مشابه با سهام رایج فعلی - که مبتنی بر تسهیم سود و زیان هستند - را ساختار بندی کرد. البته شباهت زیاد ساختار صکوک با اوراق قرضه نباید این تصور را ایجاد کند که صکوک هم نوعی اوراق بهادار به پشته‌داری محسوب می‌شود. بلکه صکوک در حقیقت نوعی اوراق بهادار بر پایه دارایی است (آدامز-توماس، ۱۳۸۸، ۱۱۹-۱۲۲).

صکوک، انواع، ساختار و نحوه انتشار

تاریخچه انتشار صکوک

اولین تلاش‌ها برای غلبه بر مسئله نقدینگی که بانک‌های اسلامی با آن مواجه بودند، توسط بانک مرکزی مالزی در جولای ۱۹۸۳ و پس از آن انجام شد که نخستین بانک اسلامی مالزی کار خود را شروع کرد و از اوراق بهادار دولتی یا اسناد خزانه که بهره پرداخت می‌کردند استفاده نکرد. بنابراین اوراق بدون بهره با نام گواهی سرمایه‌گذاری دولتی منتشر شد (پهلوان، ۱۳۸۶: ۱۰).

در سوم جولای سال (۲۰۰۲)، دولت مالزی اقدام به انتشار گواهی امین به مبلغ ۶۰۰ میلیون دلار نمود که سررسید آنها سال ۲۰۰۷ بود. هر یک از این گواهی‌های امین بیانگر مالکیت مشاع دارایی‌های امین یعنی همان قطعات زمین می‌باشد. در ۱۸ اکتبر سال ۲۰۰۳ بزرگ‌ترین انتشار صکوک تا آن تاریخ یعنی عرضه ۷۰۰ میلیون دلاری «صکوک» جهانی قطر انجام گرفت که سررسید آن سال ۲۰۱۰ و از این رو دوره این انتشار ۷ ساله بود. سود دارندگان صکوک هر سال ۲ بار پرداخت می‌شود: ۹ آوریل و ۹ اکتبر.

ناشر دارای مجوز یا SPV این صکوک، شرکت صکوک جهانی قطر بوده که یک شرکت سهامی در قطر می باشد و براساس بند ۵ ماده ۶۸ قانون شرکت های تجاری مصوب سال ۲۰۰۲ تأسیس شده است. موضوع فعالیت این شرکت تنها فعالیت در زمینه صکوک است. سرمایه اسمی ناشر ۳۰ ریال قطر است که به سه سهم ۱۰ ریالی تقسیم شده است. دولت قطر به عنوان فروشنده، قطعه زمینی را برای ۷ سال به صورت اجاره ۷ ساله به این شرکت تحویل داد که بعد از ۷ سال به دولت برگردانده شود. پرداخت ها براساس قرارداد اجاره انجام و مدیریت آن بر عهده بانک HSBC بوده است (پهلوان، ۱۳۸۶: ۱۳).

انواع صکوک

سازمان حسابداری و حسابرسی مؤسسات مالی اسلامی (AAOIFI) دامنه کاربردهای صکوک و انواع طبقه بندی آن را تعریف کرده است. این سازمان در «استاندارد صکوک سرمایه گذاری» خود، ۱۴ راهکار منطبق بر قوانین شریعت را جهت سرمایه گذاری معرفی می کند:

صکوک اجاره، اجاره موصوفه بینهما، منفعه الاجاره، منفعه الاجاره موصوفه بینهما، صکوک مالکیت خدمت، صکوک سلم، صکوک استصناع، صکوک مرابحه، صکوک مشارکت، مضاربه، صکوک الوکاله، صکوک مزارعه، صکوک مساقات، صکوک مغارسه (آدامز-توماس، ۱۳۸۸، ۹۴).

از بین صکوک فوق الذکر تنها استفاده از صکوک اجاره، سلم و استصناع و تا حدی صکوک مشارکت، مرابحه و مضاربه معمول است. این صکوک به جز عقود سلم، استصناع و مرابحه و در بعضی موارد خاص عقود مزارعه و مساقات که در آن دارندگان صکوک صاحب زمین نیستند، از نظر مبادله در بازار ثانویه مورد قبول موازین شریعت هستند. همچنین در یک تقسیم بندی دیگر می توان صکوک را به دو گروه ابزار حقوق صاحبان سهام و ابزار بدهی تقسیم نمود. صکوک اجاره، سلم، استصناع و مرابحه زیر مجموعه ابزار بدهی و صکوک مشارکت و مضاربه زیر مجموعه ابزار حقوق صاحبان سهام قرار می گیرند (پهلوان، ۱۳۸۶: ۲۳).

صکوک اجاره

تعریف

صکوک اجاره، نوعی صکوک سرمایه گذاری است که بیانگر مالکیت واحدهای سرمایه گذاری با ارزش برابر از دارایی های بادوام فیزیکی ای هستند که به یک قرارداد اجاره، آن طور که در شریعت تعریف شده است، پیوند خورده اند. ایده انتشار صکوک اجاره برای نخستین بار توسط منذرقحف در مقاله معروف وی با عنوان استفاده از اوراق اجاره دارایی برای پوشش شکاف بودجه در سال ۱۹۹۷ مطرح شد. اوراق صکوک اجاره دو امتیاز مهم دارد: نخست اینکه دارای مخاطره کمی است زیرا با پشتوانه دارایی منتشر شده است، دوم اینکه قابلیت نقدشوندگی مناسبی دارد زیرا سرمایه گذاران می توانند در صورت تمایل آن را در بازار ثانویه به فروش رسانند.

ویژگی های اصلی

در ادامه به برخی از ویژگی های قرارداد اجاره که استفاده از آن برای انتشار صکوک را تسهیل می کند اشاره می شود:

(الف) قرارداد اجاره در مورد فروش دارایی مورد اجاره، برای مؤجر محدودیتی به وجود نمی آورد. یعنی مؤجر می تواند دارایی را بفروشد بدون این که به قرارداد اجاره خللی وارد شود زیرا اجاره از عقود لازم است و توسط بیع باطل نمی گردد. اگر بیع پس از اجاره واقع شود، اجاره باطل نمی شود چون بیع منافاتی با اجاره ندارد؛ زیرا اجاره به منافع تعلق می گیرد و بیع به عین، اگر چه در صورت امکان هنگام بیع منافع نیز به تبع عین منتقل می شود. نکته ای که در اینجا وجود دارد این است که خریدار از وقوع اجاره مطلع باشد.

(ب) اجاره بها می تواند به صورت هفتگی، ماهانه، سالانه و یا به هر شکل دیگر که مورد توافق طرفین است پرداخت شود.

ج) برای مدت زمان اجاره هیچ محدودیتی وجود ندارد. قرارداد اجاره می‌تواند تا زمانی که یک دارایی وجود دارد ادامه یابد.

د) لزومی ندارد که اجاره بها حتماً به صورت وجه نقد پرداخت شود. بلکه هر نوع کالا یا دارایی مالی دیگر نیز می‌تواند به عنوان اجاره بها (با توافق طرفین) پرداخت شود.

ه) استقلال مالکیت: افرادی که در مالکیت یک عین الاجاره شریک هستند هر طور که بخواهند به صورت فردی یا جمعی می‌توانند دارایی خود را به مالکان جدید بفروشند.

و) نیاز نیست که جریان سودهای منفعت مالی الزاماً منطبق با زمان‌بندی بازپرداخت‌های اجاره باشد. همچنین نیاز نیست که عین دارایی قرارداد اجاره در زمان قرارداد موجود باشد.

ز) مخارج نگهداری مربوط به ویژگی‌های اصلی دارایی به عهده‌ی مالک است، در حالی که هزینه‌های نگهداری مربوط به عملیات با آن بر عهده‌ی مستأجر است.

ح) قرارداد اجاره برای به کارگیری در قالب فرایند تبدیل شدن به اوراق بهادار مناسب است. ایده‌ی اوراق قرضه‌ی اجاره برخاسته از توانایی تبدیل مال الاجاره به دارایی‌های مالی است.

ط) طی شرط ضمن عقد بیع، SPV متعهد می‌گردد دارایی خریداری شده را به بانی اجاره دهد.

مراحل انتشار

ساختار کلی طراحی و انتشار اوراق صکوک اجاره به شرح زیر است:

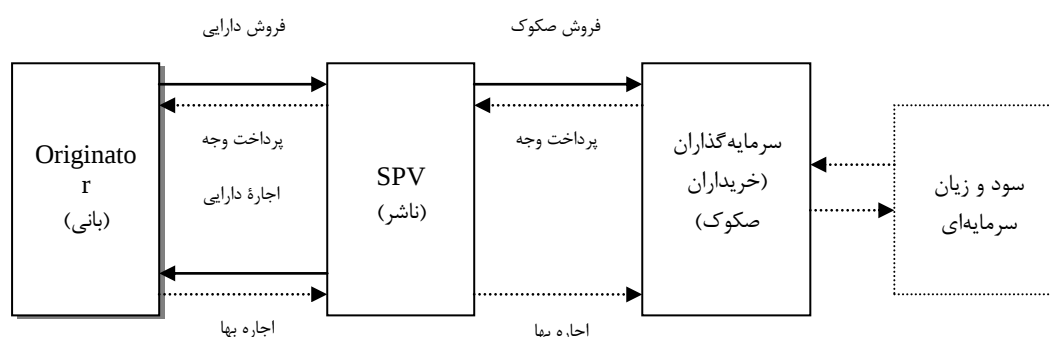
بانی که ذینفع وجوه حاصل از انتشار است. بانی در واقع شرکت یا نهادی است که به وجه نقد نیاز دارد.

- شرکت با مقصد خاص (SPV) که ناشر اوراق صکوک است.

- سرمایه‌گذاران که اقدام به خریداری اوراق صکوک می‌نمایند.

روش کار به این صورت است که ابتدا بانی یکسری از دارایی‌های خود که برای اجاره مناسب هستند را انتخاب می‌کند. سپس بانکی یک شرکت با مقصد خاص تأسیس می‌کند. این شرکت با مقصد خاص از لحاظ قانونی دارای یک شخصیت کاملاً مستقل است. بانی دارایی‌های منتخب را به صورت یک پرتفوی به شرکت با مقصد خاص می‌فروشد با این توافق که شرکت با مقصد خاص پس از خرید دارایی‌ها مجدداً آنها را در قالب قرارداد اجاره در اختیار بانی قرار دهد. مدت اجاره و همچنین مبلغ اجاره بها با توافق طرفین تعیین می‌شود.

نمودار ۱ ساختار صکوک اجاره

مأخذ: پهلوان، ۱۳۸۶: ۲۶.

در مرحله بعد شرکت با مقصد خاص از طریق انتشار اوراق صکوک، دارایی های خود را به اوراق بهادار (صکوک) تبدیل می کند. اوراق صکوک دارای ارزش مساوی هستند و هر یک بیانگر مالکیت مشاع قسمتی از دارایی های مورد اجاره می باشند. به عبارت دیگر سرمایه گذارانی که اقدام به خرید اوراق صکوک می نمایند به نسبت میزان ارزش اوراق خود در مالکیت آن دارایی ها به صورت مشاع شریک می شوند.

بانی به موجب قرارداد اجاره باید مبلغ اجاره بها را طبق شرایطی که در قرارداد ذکر شده در اختیار شرکت با مقصد خاص قرار دهد. شرکت با مقصد خاص نیز باید اجاره بها را بین دارندگان صکوک تقسیم کند. البته فرایند دریافت و پرداخت وجوه معمولاً توسط یک مؤسسه امین انجام می شود.

هنگامی که مدت زمان اجاره به پایان می رسد، جریان نقدی حاصل از اجاره بها نیز متوقف می شود مالکیت دارایی های مورد اجاره نیز در اختیار دارندگان صکوک است. حال اگر ارزش بازار دارایی های مذکور بیش از مبلغ اسمی مندرج در اوراق صکوک باشد آن گاه دارندگان صکوک پس از اتمام مدت زمان اجاره با فروش دارایی ها، سود سرمایه ای به دست می آورند و در غیر این صورت با زیان سرمایه ای مواجه می شوند. بنابراین در حالی که درآمد حاصل از اوراق صکوک نسبتاً پایدار و دارای ریسک اندکی است اما خود اوراق می توانند با ریسک کاهش قیمت مواجه شوند. طبیعتاً این موضوع می تواند انگیزه سرمایه گذاران برای خرید صکوک را کاهش دهد. به همین دلیل معمولاً همراه با اوراق صکوک یک اختیار فروش نیز در اختیار سرمایه گذاران قرار می گیرد تا در صورت تمایل بتوانند دارایی های مربوطه را در زمان انقضای قرارداد اجاره به قیمت اسمی به خود بانی بفروشند.

صکوک سلم

تعریف

مفهوم سلم به نوعی از فروش اطلاق می شود که در آن فروشنده بهای کالا را پیشاپیش به صورت نقد دریافت می کند و در مقابل تعهد می کند که کالای مشخص شده را در تاریخ معینی در آینده به خریدار تحویل دهد. بنابراین پرداخت وجه، نقداً (آنی) انجام می شود اما تحویل کالا برای مدت مشخصی به تعویق می افتد.

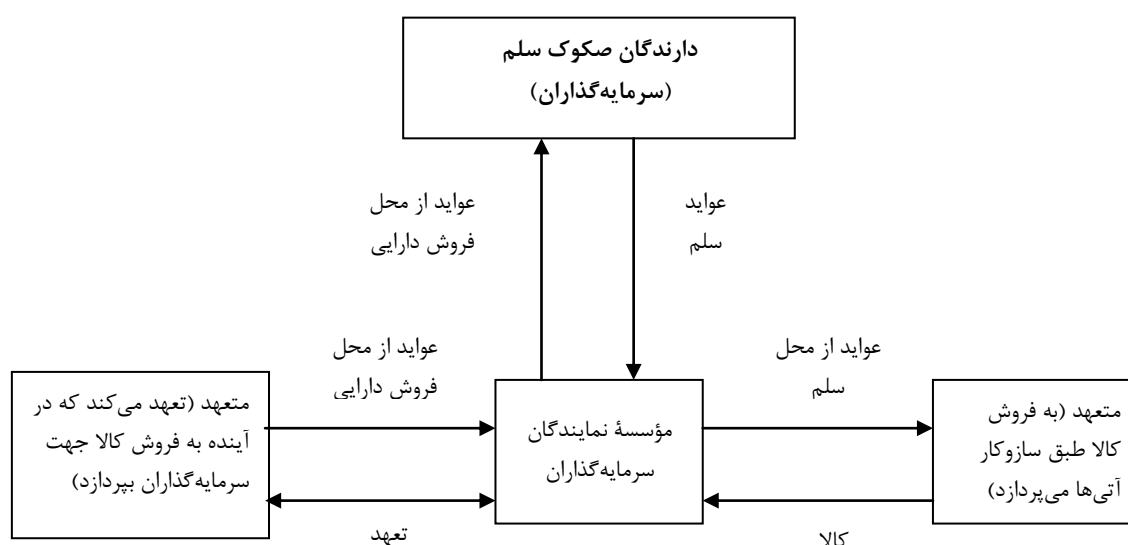
کارکرد صکوک سلم طوری است که قادر است بسیاری از روندهای کاری و فرایندهایی که بانک های اسلامی جهت مدیریت نقدینگی خود انجام می دهند را حذف کند. حوزه های قابلیت صکوک سلم در مرزهای نقدینگی و پوشش ریسک کشیده شده است. با استفاده از این مفهوم، بسیاری از انتشاردهندگان شرکتی می توانند جهت پرداخت هزینه تأمین کنندگان از صکوک سلم استفاده کنند و این ابزار به یک ابزار متداول جهت پرداخت هزینه ها به تأمین کنندگان تبدیل گردد. علاوه بر تأمین نقدینگی لازم جهت پرداخت به تأمین کنندگان، صکوک سلم این قابلیت را فراهم می کند تا بانک های اسلامی و مدیران صندوق های سرمایه گذاری جهت کاهش ریسک پرتفوی خود، از ابزارهای نظام مالی اسلامی منتفع شوند. در این راستا، آژانس پولی بحرین (BMA) با انتشار صکوک سلم گام خوبی را در جهت معرفی صکوک برداشت و بانک های اسلامی و شرکت های سرمایه گذاری جهت پوشش ریسک مربوط به دارایی ها و درآمدهای ترازنامه ای خود از این ابزار استقبال کردند.

مراحل انتشار

در ساختار صکوک سلم، یک مؤسسه با مؤسسه دیگری به نمایندگی از طرف خریداران صکوک سلم وارد قرارداد می شود و هدف از این قرارداد، این است که بین کالاها و خریداران واسطه شود و به عنوان یک رابط جهت تسهیل فعالیت اقدام نماید. در رابطه با انتشار صکوک سلم باید توجه داشت که کالاهایی که در این صکوک قرار می گیرند نباید جزء کالاهایی باشد که برای این عقود در شرع مجاز دانسته نشده اند؛ و بنابراین انواع طلا و سکه را نمی توان جهت انتشار صکوک سلم به عنوان دارایی پایه قرار داد. در ساختار صکوک سلم، متعهد قرارداد می بندد که از طرف

دارندگان نهایی صکوک، کالا را خریداری کند و سپس جهت این که سود دارندگان صکوک فراهم گردد، این دارایی را به فروش برساند. متعهد در قبال انجام این خرید و فروش، کمیسیون کارگزاری و حق الزحمهٔ عاملیت دریافت می‌کند. انواع توافق‌نامه‌هایی که در ساز و کار انتشار صکوک سلم قرار می‌گیرند عبارتند از: توافق‌نامه‌های محافظت و عاملیت که بین سرمایه‌گذاران و واسطه‌های آنان به امضاء می‌رسند. در ساز و کار انتشار صکوک سلم غالباً از یک توافق‌نامهٔ کلی استفاده می‌شود تا طبق آن عامل بتواند در هر زمان که مناسب بود به خرید و فروش از طرف مشتریان بپردازد. این توافق‌نامه‌های کلی بین سرمایه‌گذاران و واسطه‌های آنها، غالباً در متن قرارداد عاملیت کلی جهت خرید که بین کارگزار به عنوان متعهد یا نمایندهٔ متعهدها امضاء می‌شود، مطرح می‌گردد. واسطه غالباً یک اعتبار اسنادی از یک بانک با درجهٔ اعتبار بالا مطالبه می‌کند تا معامله را تضمین و در برخی مواقع یک تعهد جهت پرداخت دریافت می‌کند.

نمودار ۲ ساختار معاملات صکوک سلم

مأخذ: پیره و شاهباز، ۱۳۸۸: ۲۵۰.

کالای مورد معامله در قرارداد سلم باید «مثلی»^۳ باشد. گندم، جو، ذرت و سایر غلات از نوع کالاهای مثلی هستند. همچنین نفت، آهن، مس و ... نیز مثلی به شمار می‌روند. (از نظر شرعی این قبیل معامله برای کالای مثلی ممنوع نشده است، اما به عنوان مثال طلا و نقره را بخاطر پول بودن، نمی‌توان در این معاملات بکار گرفت). بنابراین با انتشار اوراق سلم، شرکت می‌تواند نیاز نقدینگی خود را مرتفع سازد و سرمایه‌گذاران نیز با خرید اوراق سلم این فرصت را دارند که کالای مورد نیاز خود را در تاریخ سررسید به قیمت مناسبی تهیه کنند و چنانچه قیمت کالا در بازار در تاریخ سررسید بالاتر از قیمت توافقی در قرارداد سلم باشد آنگاه مابه‌التفاوت این دو مبلغ، سود سرمایه‌گذاران را تشکیل می‌دهد. لذا اوراق سلم را می‌تواند یک ابزار سرمایه‌گذاری به شمار آورد. یکی از ویژگی‌های مهم ابزارهای سرمایه‌گذاری قابلیت نقدشوندگی آن است. اگر یک ابزار مالی در بازار قابل معامله نباشد و به عبارت

۳- در اصطلاح فقها چیزی است که مثل آن بدون تفاوت مهم در اجزایش در بازار یافته شود. مانند چیزهای وزن کردنی و پیمودنی و شمردنی های نزدیک به هم، همچون گردو و تخم مرغ و آجر و خشت. و غیر مثلی عکس آن است (از کشف اصطلاحات الفنون). www.loghatnaameh.com مال مثلی آن است که اجزای آن از حیث قیمت برابر باشند.

دیگر قابلیت نقدشوندگی نداشته باشد. گزینه چندان مناسبی برای سرمایه گذاران به شمار نمی رود. شخصی که اقدام به خرید اوراق سلم می کند انتظار دارد که قیمت کالای مورد نظر در تاریخ سررسید افزایش یابد. حال اگر قبل از تاریخ سررسید انتظار وی از قیمت کالا تغییر کند وی تصمیم به فروش ورقه سلم خود می گیرد. اگر شرایط فروش ورقه سلم قبل از سررسید در یک بازار سازمان یافته امکان پذیر باشد آنگاه سرمایه گذاران بیشتری اقدام به سرمایه گذاری در اوراق سلم خواهند کرد.

صکوک استصناع (ساخت)

تعریف

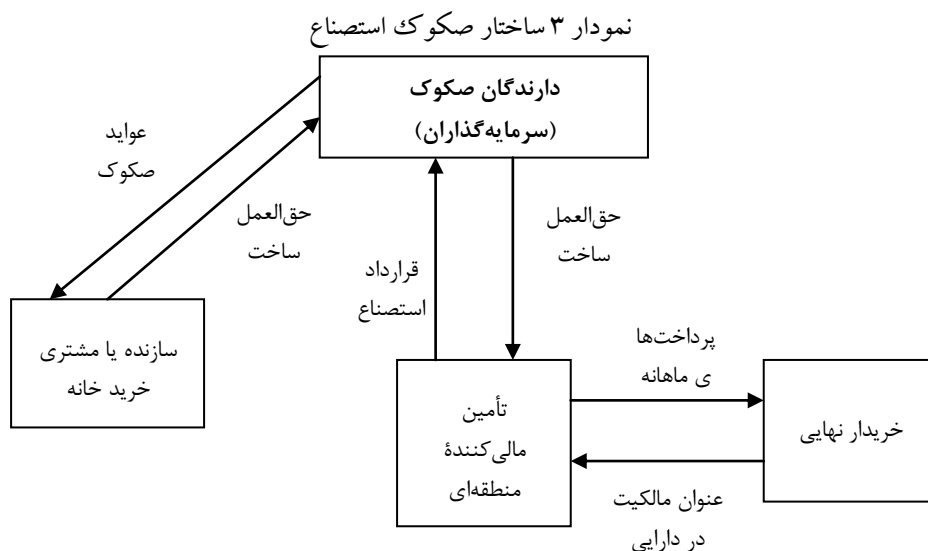
استصناع در باب استفعال از مصدر صنع، به معنی درخواست ساخت است. منظور از استصناع، خرید کالایی است که طبق سفارش خریدار تهیه می گردد. در دایره المعارف جمال عبدالناصر، بیع استصناع چنین تعریف شده است: «قراردادی بر کالای در ذمه که ساخت آن مطابق خصوصیات و شرایط معین شده در قرارداد و در مقابل بهای معین صورت می گیرد.» (پهلوان، ۱۳۸۶: ۳۴).

مراد از قرارداد استصناع یا قرارداد سفارش ساخت این است که کسی به نزد صنعتگر بیاید و از او بخواهد که تعدادی از کالاهایی را که می سازد به مالکیت او درآورد. در این حال قراردادی میان این دو به امضاء می رسد که بر اساس آن صاحب صنعت، کالای مورد توافق را برای او بسازد و مبلغ مورد توافق را دریافت کند.

بنابراین می توان گفت صکوک استصناع، اسناد و گواهی های دارای ارزش یکسان هستند و برای تجمیع وجوه لازم جهت ساخت کالایی استفاده می شوند که تحت تملک دارنده صکوک می باشد. ناشر صکوک استصناع، تولید کننده کالا است. پذیرهنویس آن، خریداران کالای مورد نظر و وجوه جمع آوری شده، هزینه ساخت کالا است.

مراحل انتشار

فرض کنید یک شرکت برای تولید یک محصول جدید به یک خط تولید نیاز دارد. شرکت در حال حاضر نقدینگی لازم برای ساخت این خط تولید را در اختیار ندارد، اما امیدوار است با تولید محصول جدید و فروش آن بتواند سود مناسبی را به دست آورد. این شرکت از یک نهاد تأمین مالی درخواست کمک می کند. نهاد تأمین مالی از طریق انعقاد یک قرارداد استصناع، متعهد می شود خط تولید را ساخته و تحویل شرکت دهد و در مقابل هزینه مربوطه را به صورت اقساط دریافت کند. در واقع نهاد تأمین مالی به عنوان پیمانکار ساخت خط تولید را تعهد می کند. از طرف دیگر نهاد تأمین مالی از طریق انعقاد یک قرارداد استصناع دیگر که به استصناع موازی معروف است ساخت خط تولید را به یک پیمانکار متخصص واگذار می نماید و هزینه مربوط به ساخت را نقداً پرداخت می کند تا پیمانکار برای عملیات ساخت خط تولید، نقدینگی کافی را در اختیار داشته باشد. نهاد تأمین مالی در قرارداد استصناع اول نقش پیمانکار و در استصناع موازی نقش کارفرما را ایفا می کند. مبلغ مربوط به قرارداد اول که به صورت اقساط پرداخت می شود، شامل هزینه پرداخت شده به پیمانکار متخصص و یک مبلغ اضافی می باشد. این مبلغ اضافی در واقع سود نهاد تأمین مالی را تشکیل می دهد. هنگامی که عملیات ساخت خط تولید به پایان می رسد نهاد تأمین مالی آن را از پیمانکار تحویل گرفته و در اختیار شرکت قرار می دهد.

مأخذ: پیره و شاهباز، ۱۳۸۸: ۲۷۴.

حال آیا نهاد تأمین مالی می‌تواند به پشتوانه اقساطی که در آینده دریافت می‌کند اوراق استصناع منتشر کند و آن را در بازار بفروشد؟ در پاسخ باید گفت از آنجا که این اقساط در واقع بدهی شرکت به نهاد تأمین مالی به شمار می‌رود، لذا باید فقط به قیمت اسمی آن فروخته شود زیرا در غیر اینصورت معامله ربوی می‌شود. از طرف دیگر فروش این اوراق به قیمت اسمی در بازار با استقبال چندانی مواجه نمی‌شود چون کمتر کسی حاضر است این اوراق را به قیمت اسمی نقداً خریداری کند و در تاریخ سررسید معادل ارزش اسمی را دریافت کند. بنابراین اوراق استصناع در بازار ثانویه از قدرت نقدشوندگی پایینی برخوردار است. اما به هر حال نهاد تأمین مالی می‌تواند به جای اینکه این اوراق را در بازار مستقیم بفروشد، از آنها برای خرید دارایی‌های مورد نیاز خود و یا هر نوع کالای دیگر استفاده کند و پس از آن کالاها را در بازار به فروش رساند، در نتیجه مشکل نقدشوندگی اوراق هم حل می‌شود.

صکوک مضاربه (تجاری)

تعریف

در استاندارد سازمان AAOIFL، صکوک مضاربه، بدین صورت تعریف می‌شود: «صکوک مضاربه، گواهی‌هایی که نشان‌دهنده پروژه‌ها یا فعالیت‌هایی هستند که طبق قرارداد مضاربه مدیریت می‌شوند و طبق سازوکار معرفی یکی از طرفین به عنوان مضارب جهت مدیریت عملیات، صورت می‌گیرد.» صکوک مضاربه برای استفاده از مشارکت عموم در طرح‌های بزرگ سرمایه‌گذاری کاربرد دارد. این صکوک بر تقسیم سرمایه‌های مضاربه از طریق انتشار واحدهایی دارای ارزش برابر که به نام دارنده آن به ثبت می‌رسند، بنا شده است. اسناد صکوک مضاربه نشان‌دهنده دارایی هستند که تحت سرمایه‌های مضاربه به دست آمده است. هر صک نشان‌دهنده یک مالکیت سودآور غیر تقسیم شده در دارایی‌هایی است که تحت سرمایه‌های مضاربه استحصال شده‌اند و نسبت به سایر صکوک مضاربه هیچ‌گونه برتری ندارند. وقتی فردی صکوک مضاربه را خریداری می‌کند، در تمام حقوق مالکیت دارایی از قبیل فروش و یا انتقال آن به وراثت بعد از مرگ، محق است.

ویژگی‌های اصلی

صکوک مضاربه دارای ویژگی‌های اصلی زیر است:

الف) هدف از انتشار صکوک مضاربه باید به وضوح تبیین شده باشد و جهت انجام معاملات تجاری قانونی و منطبق با شریعت باشد. پروژه باید از نظر اقتصادی، ارزش افزوده ایجاد کند و نرخ بازدهی آن مثبت باشد. مضاربه را می توان برای مقاصد سرمایه گذاری کلی (نامحدود) و یا برای اهداف سرمایه گذاری خاص تنظیم کرد.

ب) قرارداد صکوک مضاربه مبتنی بر امیدنامه رسمی است که کلیه اطلاعات تعیین شده در شریعت مانند ماهیت سرمایه، درصد تقسیم سود و سایر اطلاعات مرتبط با انتشار را در بر دارد.

ج) دارندگان صکوک مضاربه می توانند با فروش آن، مالکیت صکوک را به دیگری انتقال دهند. البته باید هنگام فروش صکوک مضاربه، موارد زیر رعایت گردد:

- اگر سرمایه مضاربه قبل از شروع عملیات به شکل پول باشد، معامله صکوک معامله پول با پول خواهد بود و باید مطابق قوانین اسلام در زمینه بیع الصرف باشد.

- اگر سرمایه مضاربه به شکل بدهی باشد، معامله صکوک باید مطابق قوانین اسلام در زمینه معامله بدهی باشد.

- اگر سرمایه مضاربه به شکل ترکیبی از پول، اسناد دریافتی، کالا، مستغلات و منافع خاصی باشد، معامله صکوک باید بر مبنای ارزش مشاع بازاری آنها باشد.

د) هزینه پروژه نشان دهنده حجم و میزان سرمایه های سرمایه گذاری است و باید قطعی، مشخص و به دور از هر گونه ابهامی برای طرف های قرارداد باشد. البته مضارب می تواند علاوه بر مدیریت پروژه، در زمره سهامداران نیز قرار گیرد و قسمتی از صکوک مضاربه را مالک شود. در این صورت، سود او مجموع سود ناشی از سرمایه گذاری و سود ناشی از فعالیت به عنوان مضارب خواهد بود.

ه) مدیر یا ناشر نباید در قرارداد صکوک مضاربه، سرمایه یا سود ثابت را تضمین کنند. همچنین مقدار سود نباید بر اساس درصدی از سرمایه تعیین شود. در نهایت نیز باید اطلاعات و جزئیات مربوط به سود و زیان طرح برای دارندگان صکوک منتشر شود.

و) بدیهی است که در صورت وقوع زیان در اصل سرمایه باید آن را با کسر سود دارنده صکوک جبران نمود.

ز) در قرارداد مضاربه، شخص ثالثی غیر از مضارب یا سرمایه گذاران می تواند در صورت بروز زیان، ضرر وارده را جبران نماید. این تضمین در متون فقهی تحت عنوان «قرارداد تبرع» قرار می گیرد و تنها در صورتی صحیح است که فرد تضمین کننده از نتایج و عواقب ضمانت خود آگاه باشد. در بعضی موارد ممکن است ذینفعی که از انجام پروژه سود می برد، پرداخت زیان های وارده را تضمین نماید. در مواردی که با یک معاملات صکوک ساختار یافته سر و کار داریم، مالک پروژه غالباً به صورت یک شخصیت مجزا از سرمایه گذاران و مضارب باقی می ماند. این قبیل اشخاص می توانند پرداخت زیان های وارده به سرمایه گذاران را تضمین نمایند و پرداخت زیان ها نیز از محل سرمایه های خودشان خواهد بود. این تضمین به نفع مضارب صورت گرفته است. تنظیم متن ضمانت نامه باید به گونه ای باشد که حداکثر اطمینان خاطر برای سرمایه گذاران فراهم آید.

ح) غالباً - مگر آن که از قبل بر غیر این توافق شود - تعهد هر سرمایه گذار نسبت به سهم او از سرمایه گذاری، از دیگران مستقل است و در صورتی که یک سرمایه گذار از ایفای تعهدات سرباز زند، سایر سرمایه گذاران ملزم به رعایت تعهدات خود هستند.

ط) مضارب، در قرارداد مضاربه امین است. لذا نمی توان او را به دلیل وقوع ضرر در پروژه ها یا عملکرد ضعیف مؤاخذه نمود، مگر آن که در انجام وظایف خود تقصیر یا سهل انگاری کند. به همین دلیل نباید در متن قرارداد عبارتی به صورت مستقیم یا غیرمستقیم دال بر تضمین سرمایه گنجانده شده باشد. در صورت گنجاندن چنین بندهایی، قرارداد باطل است.

اما سرمایه گذاران می توانند از مضارب طلب نوعی وثیقه کنند تا در صورت رخداد هر یک از موارد کلاهبرداری، سهل انگاری یا تقصیر، وی خسارت را جبران کند.

ی) از آنجا که مضارب به مربوط به انجام یا حق العمل کاری یک پروژه می شود و بیش تر از دارایی های محسوس تشکیل شده است، می توان صکوک را در بازار ثانویه مورد خرید و فروش قرار داد. این قابلیت منجر به افزایش نقدینگی برای سرمایه گذاران می شود و مشارکت آنان در سرمایه گذاری را ساده تر می کند؛ چرا که آنان مطمئن می شوند در صورت نیاز می توانند از مشارکت در پروژه خارج شوند.

ک) ساز و کار توزیع سود باید در ابتدای قرارداد و در حین امضای طرفین مشخص گردد. توزیع سود مضارب به نباید به صورت اتفاقی و از پیش تعیین شده و یا به صورت درصدی از مبلغ سرمایه پرداخت شده باشد، بلکه باید به صورت نسبت توافق شده ای از سود حاصله باشد. البته تجدیدنظر در بندهای مضارب به از نظر شریعت بلامانع است. جهت توزیع سود بین سرمایه گذاران نیازی نیست حتماً دوره سرمایه گذاری به اتمام برسد. مضارب می تواند توافق کند که قسمتی یا تمام سود را در شرایطی که پروژه هنوز در حال انجام است پرداخت کند. البته این پرداخت باید به صورت «علی الحساب» باشد و بعد از اتمام پروژه و حسابرسی آن و شناسایی دقیق و کامل سود و زیان حاصله، تسویه حساب شود. تنظیم قرارداد مضارب به باید طوری باشد که تمام این امکانات را پوشش دهد و سرمایه گذاران باید مطلع باشند که مبالغ پرداختی به آنها به عنوان قسمتی از سود در صورت رخداد زیان در ارزیابی نهایی پروژه، از اصل سرمایه های آنها کسر خواهد شد.

ل) بازدهی صکوک مضارب به مانند صکوک مشارکت و برخلاف صکوک «سلم»، «اجاره» و «استصناع» که بازدهی ثابتی دارند، متغیر است.

م) عواید دارندگان اسناد «مضارب به» مانند عواید دارندگان سهام نیست. در واقع دارندگان اسناد «مضارب به» تنها از سود آن اسناد بهره مند می شوند، نه از سود ناشی از افزایش قیمت. همچنین دارندگان اسناد «مضارب به» در مجمع عمومی سالانه شرکت حق رأی ندارند. از سوی دیگر هنگام ورشکستگی شرکت، دارندگان اسناد «مضارب به» قبل از دارندگان سهام مطالبات خود را وصول می کنند (پهلوان، ۱۳۸۶: ۴۱).

مراحل انتشار

الف) SPV (مضارب) با مالک طرح برای انجام/حق العمل کاری طرح وارد قرارداد می شود.

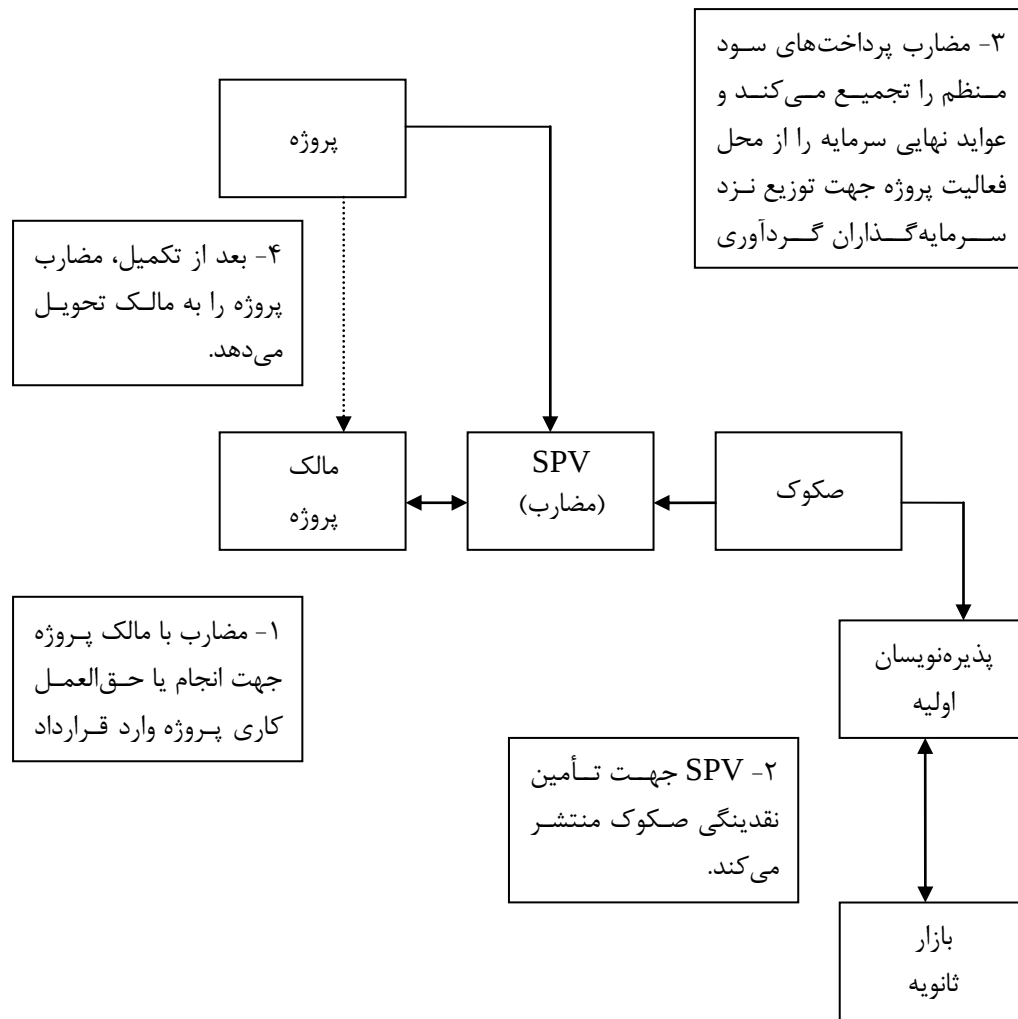
ب) SPV (مضارب) برای تأمین مالی به انتشار صکوک مبادرت می ورزد.

ج) SPV (مضارب) پرداخت های منظم سود و عایدات نهایی حاصل از فعالیت طرح را برای توزیع بین سرمایه گذاران جمع آوری می کند.

د) پس از پایان طرح، SPV (مضارب) طرح به اتمام رسیده را به مالک تحویل می دهد.

به طور کلی ساختار صکوک مضارب به به شرح نمودار زیر است.

نمودار ۴ ساختار صکوک مضاربه

مأخذ: پیره و شاهباز، ۱۳۸۸: ۲۰۷.

صکوک مشارکت

تعریف

صکوک مشارکت، اسناد و گواهی‌های دارای ارزش یکسان هستند و برای تجميع وجوه لازم جهت راه‌اندازی طرح‌های جدید، توسعه طرح‌های موجود یا تأمین مالی کسب و کارهای مبتنی بر مشارکت استفاده می‌شود. دارندگان صکوک به میزان سهم خود از مشارکت، مالک طرح یا دارایی‌های آن می‌شوند. صکوک مشارکت را می‌توان در بازارهای ثانویه مورد معامله قرار داد. این صکوک بسیار شبیه صکوک مضاربه است. تنها تفاوت موجود بین دو صکوک مشارکت و مضاربه، ساختار ارتباط بین ناشر و دارنده صکوک است. در واقع در صکوک مشارکت، ناشر صکوک کمیته‌ای متشکل از دارندگان صکوک را برای اتخاذ تصمیم‌های سرمایه‌گذاری تشکیل می‌دهد.

همچنین بازدهی صکوک مشارکت مانند صکوک مضاربه و برخلاف صکوک «سلم»، «اجاره» و «استصناع» که بازدهی ثابتی دارند، متغیر است. دو کشور سودان و ایران چنین اوراقی را منتشر کرده‌اند (همان، ۴۳).

مراحل انتشار

شرکت و SPV برای یک دوره معین و بر اساس سهم مشخص شده هر یک از سود، با یکدیگر قرارداد می‌بندند. همچنین شرکت تعهد می‌کند که سهام‌های مشارکت را به صورت ادواری از SPV خریداری نماید. الف) شرکت (به عنوان مشارک) زمین یا دارایی فیزیکی دیگری را به عنوان سهم مشارکت خود قرار می‌دهد. ب) SPV (به عنوان مشارک) پول دریافتی از سرمایه‌گذاران هنگام انتشار را به عنوان سهم مشارکت خود قرار می‌دهد. ج) شرکت به عنوان عامل توسعه زمین (یا دارایی فیزیکی دیگر) به وسیله پول تزریق شده به طرح توسط SPV و فروش/اجاره دارایی توسعه یافته می‌شود.

د) عامل (یعنی شرکت) مبلغی را به عنوان حق‌الزحمه عاملیت دریافت خواهد کرد.

ه) سود حاصل از طرح به دارندگان صکوک توزیع می‌شود.

و) شرکت تعهد می‌کند که تمام سهام‌های مشارکت SPV را به قیمت از پیش تعیین شده و تا پایان یک دوره معین از آن خریداری نماید. این تعهد غیر قابل فسخ است.

صکوک مرابحه

تعریف

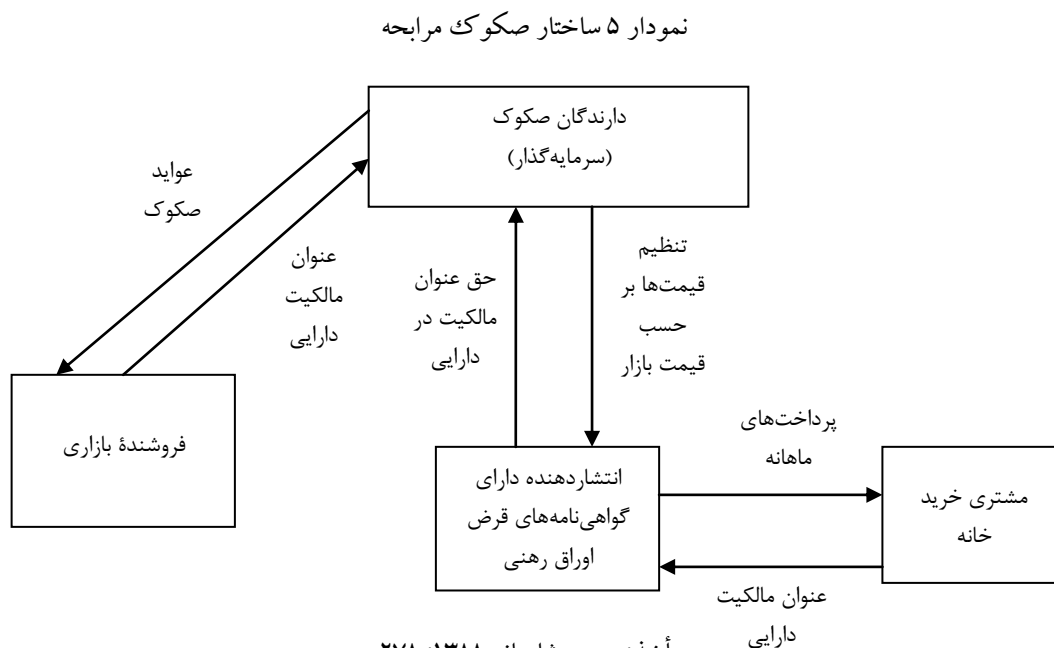
صکوک مرابحه، نوعی صکوک سرمایه‌گذاری است که بیانگر مالکیت واحدهای سرمایه‌گذاری با ارزش برابر از یک کالای مرابحه می‌باشد و برای تأمین مالی کالای مرابحه منتشر می‌شود. در این صکوک، ناشر صکوک، فروشنده کالای مرابحه به حساب می‌آید؛ پذیرهنویس، خریدار کالا (مالک کالای مرابحه) و وجوه دریافتی نیز هزینه خرید کالا به حساب می‌آید. بر اساس موازین شریعت، صکوک مرابحه قابل معامله در بازار ثانویه نیست؛ زیرا این اوراق بیانگر بدهی خریدار کالا به دارنده اوراق صکوک و معامله آن ربوی است. هرچند صکوک مرابحه نوعی ابزار بدهی است و نمی‌توان آن را در بازار ثانویه معامله کرد، ولی به دلیل استنباط مبتنی بر تساهل فقهای مالزی، این صکوک در بازار ثانویه مالزی معامله می‌شود و از این رو در مالزی رایج است. البته شاید بتوان گفت در صورت ترکیب صکوک مرابحه با سایر صکوک قابل معامله در بازار ثانویه به نحوی که صکوک مرابحه سهم ناچیزی از آن پرتفوی را تشکیل دهد، معامله صکوک مرابحه نیز در بازار ثانویه بلاشکال است.

مراحل انتشار

الف) SPV با قرض گیرنده وارد قرارداد می‌شود.

ب) SPV به انتشار صکوک برای سرمایه‌گذاران مبادرت می‌ورزد و عایدات صکوک را دریافت می‌کند.

- ج) SPV کالا را از فروشنده کالا به صورت نقد خریداری می کند.
- د) SPV کالا را به صورت اقساطی به قرض گیرنده و به قیمت نقد به علاوه سود مورد نظر می فروشد.
- ه) قرض گیرنده کالا را به شخص خریدار به صورت نقد می فروشد.
- و) سرمایه گذار قیمت فروش نهایی و سودهای حاصله را دریافت می کند.
- به طور کلی می توان ساختار زیر را به عنوان ساختار صکوک مباحه در نظر گرفت.

ریسک در صکوک

تعریف ریسک

فرهنگ وبستر ریسک را «در معرض خطر قرار گرفتن» تعریف کرده است. ریسک در اصطلاح عبارت است از امکان تفاوت بازده از مقدار مورد انتظار. در مورد سرمایه گذاری، ریسک یعنی این که احتمال بازده واقعی (بر حسب ریال یا درصد) از بازده مورد انتظار متفاوت شود (سروش، ۱۳۸۶: ۱۶۳).

ریسک در نظام مالی اسلامی نیز مانند نظام مالی متعارف وجود دارد. در حالت کلی می توان گفت صکوک به عنوان نماینده ابزارهای مالی اسلامی، به صورت ذاتی نسبت به سایر ابزارهای مالی از ریسک بیش تری برخوردار است. دلیل این امر آن است که تقریباً تمامی ابزارهای مالی اسلامی مبتنی بر مالکیت دارایی بوده و بنابراین ریسک این دارایی به سرمایه گذاران منتقل می شود (همان).

ریسک های موجود در صکوک

جهت بررسی می توان ریسک ها را به طرق گوناگونی طبقه بندی کرد. در بیان سیستمی، ریسک می تواند به ریسک سیستماتیک و غیرسیستماتیک (ریسک خاص شرکتی) تقسیم بندی شود. از لحاظ منبع، منشأ ریسک می تواند به اجزای مختلف دیگری طبقه بندی شود. طریق، ریسک هایی را که به طور ذاتی در ساختارهای مختلف صکوک وجود دارد، بررسی کرده است. وی ریسک را بر اساس منابع آن، به ریسک بازار (مشکل از ریسک نرخ بازده، ریسک ارزش خارجی

و ریسک قیمت)، ریسک اعتباری و ریسک‌های دیگر (مانند ریسک نقدینگی، ریسک سازگاری با شریعت و ریسک‌های زیرساختی بدون انعطاف) طبقه بندی می‌کند (Tariq, 2004: 43-54).

ریسک‌های نهفته در ساختارهای صکوک

ریسک‌های بازار

ریسک بازار به عنوان ریسک موجود در ابزارهای مورد معامله در بازار تعریف می‌شود. تاکنون دو دسته از ریسک‌های بازار مشخص شده‌اند: عمومی (سیستماتیک) و مخصوص شرکت. ریسک‌های سیستماتیک به علت تغییرات در سیاست اقتصادی و دولتی پدید می‌آیند، در حالی که ریسک مخصوص شرکت ناشی از ابزارهای گوناگون یک شرکت خاص است که بدون همبستگی با ابزارهای سایر شرکت‌ها، قیمت گذاری می‌شوند.

ریسک‌های سازگار با شریعت

ریسک‌های سازگار با شریعت به کاهش ارزش دارایی اشاره دارد که ناشی از تخلف انتشاردهندگان اوراق صکوک در قبال مسئولیت‌های امین نسبت به سازگاری با شریعت است. نمونه‌های مختلفی از تخلف‌های عمدی یا غیرعمدی در گذشته وجود دارد. شروط فسخ موجود در امید نامه‌ی صکوک، اشاره به وقایعی دارد که قرارداد صکوک را به علت ناسازگاری با شریعت، باطل و بی اثر می‌کند. لذا آنچه اهمیت پیدا می‌کند رقابت پذیری و بقا در بازارهای سرمایه به عنوان یک دسته از دارایی‌های سازگار با شریعت است.

ریسک‌های عملیاتی

این ریسک‌ها در واقع در بازارهای متعارف اوراق قرضه نیز وجود دارند و از این نظر ریسک‌های عملیاتی محسوب می‌شوند. به این معنی که به جای این که ناشی از اصول اساسی اسلامی باشد، ناشی از ماهیت و ذات ساختار انتشار این اوراق است و عبارتند از: ریسک نکول (عدم انجام تعهدات مالی)، ریسک پرداخت کوپن، ریسک بازخرید دارایی، ریسک-های خاص شرکت واسط، ریسک خاص سرمایه گذار، ریسک مربوط به دارایی.

انعطاف ناپذیری نهادی

اوراق صکوک توسط کشورهای در حال توسعه راه اندازی شده است. زیرساخت مالی در برخی از این کشورها از قبیل بحرین و مالزی، به خوبی توسعه یافته است اما به طور کلی این زیرساخت در اکثر اقتصادهای نوظهور ضعیف است. به علاوه، صکوک نیازمند ساختارهای منحصر به فرد و سازگار با شریعت است. این امر، وضعیتی را به وجود می‌آورد که به عنوان یکی از مصادیق انعطاف ناپذیری نهادی تلقی شده، در کوتاه مدت مرتفع نمی‌گردد و بدون استثنا ریسک‌های صکوک را افزایش می‌دهد.

مدیریت ریسک‌های مالی ساختارهای صکوک

اوراق صکوک جهت باز تولید کارکردهای اوراق قرضه متعارف و اوراق بهادار قابل معامله در تجهیز منابع از بازارها، تزریق نقدینگی به مؤسسات یا دولت و ایجاد منبع با ثبات درآمدی برای سرمایه گذاران، به کار گرفته می‌شوند. اگر ساختار صکوک رقابتی شود و بازار آن توسعه یابد، آنگاه اقتصادهای نوظهور ضعیف است. به وجود آمده، به طور گسترده‌ای منتفع خواهند شد. مدیریت و پوشش ریسک ساختارهای صکوک در جهت بهبود رقابت پذیری این ابزار بسیار ضروری است. در این بخش به چند مورد از مهم ترین و پر کاربردترین ابزارهای مدیریت و کاهش ریسک که می‌تواند در ساختار صکوک مؤثر باشد می‌پردازیم. این ابزار عبارتند از:

اوراق اختیار معامله

حق اختیار معامله سند یا قراردادی است که دارنده یا خریدار می‌تواند در قبال پرداخت قیمت اختیار معامله با صادرکننده یا فروشنده، این حق را به دست آورد که دارایی پایه قرارداد را با قیمت توافقی در تاریخ معین و یا قبل از آن از

صادرکننده این قرارداد، بخرد یا به او بفروشد بدون آن که متعهد به این خرید یا فروش باشد. اختیار معامله به دو نوع کلی تقسیم می شود: اختیار خرید و اختیار فروش. اختیار خرید به خریدار این حق را می دهد که دارایی پایه را به قیمت معین و در تاریخ معین یا قبل از آن خریداری کند. اختیار فروش به خریدار حق می دهد که دارایی پایه را به قیمت معین و در تاریخ معین یا قبل از آن به فروشنده اختیار بفروشد (حسینی مقدم، ۱۳۸۶، ۱۰۳).

اختیار ترکیب شده بر مبنای صکوک

اختیارات ترکیب شده ابزارهایی هستند که با اختیارات مرسوم متفاوت هستند. این ابزارها قابل تجزیه نبوده و به صورت مجزا قابل معامله نیستند، لیکن در عوض به عنوان بخشی از قرارداد انتشار اولیه شکل می گیرد. کارکرد این اختیارات، ایجاد اختیار خرید و یا فروش بر روی اوراق قرضه می باشد.

استفاده از سوآپ برای مدیریت ریسک در صکوک

بر اساس قرارداد سوآپ می توان انواع مختلف صکوک را با هم معاوضه کرد. معاوضه انواع صکوک به دلیل نیاز سرمایه گذار آن (دارنده این اوراق) صورت می گیرد. به عنوان مثال سرمایه گذاری مالک اوراق صکوک شناور است و به دلیل تغییرات نرخ بازده این اوراق و ریسک بالای آن، متقاضی معاوضه آن با اوراق صکوک با نرخ ثابت است. در طرف دیگر سرمایه گذاری وجود دارد که دارای اوراق صکوک با نرخ ثابت است و به دلیل ثابت بودن نرخ این اوراق از مزایای افزایش نرخ بازده بازار در طول زمان بی بهره است. در این صورت این سرمایه گذار متقاضی معاوضه این نوع اوراق با اوراق با درآمد متغیر می باشد (فلاح شمس - رشنو، ۱۳۸۷، ۲۹۳-۲۹۸).

بررسی کاربرد صکوک در اقتصاد ایران

معرفی و کاربرد صکوک در ایران

عدم توسعه بازار سرمایه ایران باعث شده که بازار مالی ایران نتواند در زمینه مدیریت نقدینگی و کسری بودجه دولت به صورت کارا عمل نماید. برای خروج از این مسیر تلاش در جهت گسترش بازار سرمایه بیش از پیش احساس می شود و این امر می تواند با ورود ابزارهای مالی متنوع و جدیدی مانند صکوک به دست آید. در ایران سازمان بورس و اوراق بهادار به عنوان نهاد سیاست گذاری و نظارتی بازار سرمایه، توسعه و بهره مندی هرچه بیش تر از ابزارهای مالی اسلامی را به عنوان یکی از رسالت های اصلی خود قرار داده است. تأسیس و آغاز به کار کمیته فقهی در بازار سرمایه در ماه های آغازین سال ۱۳۸۶ از اقداماتی بود که به منظور بهره گیری از آرای فقها و صاحب نظران در عرصه مالی اسلامی و به وجود آوردن بستری برای نوآوری و رشد هر چه بیش تر ابزارهای مالی اسلامی در بازار سرمایه صورت پذیرفت. معرفی ابزارهای مالی اسلامی جدید در بازار سرمایه (که تاکنون شامل ارائه ۱۰ مدل صکوک: اجاره، منفعت، مرابحه، استصناع، جعاله، سلف، مساقات، مزارعه، وکالت عام و اوراق رهنی می شوند) از نتایج این اقدام محسوب می شود.

تأمین مالی در بخش کشاورزی

صکوک ابزار مالی اسلامی است که در عین رعایت ضوابط شرعی، قابلیت های بالای عملیاتی و توجیه اقتصادی دارد. دو نمونه از این اوراق که در بخش کشاورزی کاربرد دارند، صکوک مزارعه و مساقات هستند. در این ابزارها، فعالان بخش کشاورزی چون بانک کشاورزی، شرکت های دولتی و خصوصی فعال در عرصه کشاورزی، می توانند با انتشار اوراق بهادار مزارعه و مساقات، سرمایه های نقدی افراد حقیقی و حقوقی را جذب کرده، به وکالت از طرف آنان اراضی و باغ های مناسب برای زراعت و باغداری را احداث یا خریداری کنند سپس آن اراضی و باغ ها را از طرف صاحبان اوراق به قراردادهای مزارعه و مساقات به زارعین و باغداران واگذارند، آنگاه سود حاصل از محل این قراردادها را جمع آوری کرده بعد از کسر حق الوکاله میان صاحبان اوراق توزیع کنند.

بررسی اقتصادی اوراق مزارعه و مساقات

ابزارهای مالی زمانی می توانند در بازار مالی نقش آفرین بوده و برای خود جای باز کنند که از جهت معیارهای اقتصاد خرد و کلان قابل توجه باشند، معیارهای اقتصاد خرد از این جهت لازم است که خریداران اوراق، تمایل به خرید داشته باشند تا در بازار، تقاضا برای اوراق شکل گیرد، و معیارهای اقتصاد کلان نیز از این جهت لازم است که دولت و نهادهای وابسته به دولت متناسب با مصالح جامعه از ابزارها حمایت کنند.

در مجموع می توان گفت اوراق مزارعه و مساقات از جهت های فقهی، معیارهای اقتصاد خرد و کلان، ابزار بسیار خوبی برای تجهیز سرمایه های نقدی و هدایت آنها به سمت فعالیت های مولد و مفید هستند و می توانند در بازارهای سرمایه کشورهای اسلامی به ویژه ایران که با کمبود ابزارهای مالی متنوع روبروست، به کار گرفته شوند (موسویان، ۱۳۸۶، ۹۰-۹۲).

تأمین مالی پروژه محور

از دهه ۱۹۸۰، تکنیک های جدید تأمین مالی که آنها را تأمین مالی پروژه محور و تجاری ساخت یافته می نامیدند، به طور فزاینده ای در کشورهای توسعه یافته در زمینه تأمین مالی معاملات رواج یافت و به همراه آنها کشورهایی که به دنبال صرفه جویی مقیاس در معاملات بودند نیز از آنها استفاده کردند.

بانک ها (یا شرکت های تجاری) که قادرند به ارایه تأمین مالی اسلامی به مشتریان خود بپردازند از فرصت های رقابتی برخوردار می گردند و آنهایی که به بازار تأمین مالی اسلامی وارد می شوند نیز می توانند سرمایه با هزینه نسبتاً پایینی به دست آورند. تأمین مالی اسلامی مانند تأمین مالی سنتی می تواند در مورد تجارت و پروژه ها به کار رود (هیبتی، www.irfinance.ir).

روند اجرای طرح صکوک اجاره در ایران

همانند سایر کشورهایی که اوراق صکوک اجاره در آنها منتشر شده است، در صورتی که نهادی متقاضی وجه نقد برای اجرای یک پروژه (توسعه ای- تجاری) خاص باشد، لازم است که دارایی های قابل اجاره آن پروژه را شناسایی کرده و پس از تأسیس شرکت ویژه این دارایی ها را به این شرکت بفروشد.

شرکت ویژه، یک شرکت با موضوع خاص است که به منظور انتشار اوراق صکوک آن پروژه خاص تأسیس می شود. این شرکت می تواند در هر منطقه ای ایجاد شود. اما به دلیل آنکه شرکت در چند نوبت اقدام به خرید و فروش دارایی ها می کند، مشمول مالیات های سنگین می شود. به همین دلیل این شرکت ها را اغلب در مناطق آزاد تأسیس می کنند تا از معافیت مالیاتی برخوردار شوند. اما تأسیس شرکت ویژه در مناطق آزاد اقتصادی داخل کشور به دلیل پاره ای مسایل، فروش اوراق صکوک در بازارهای جهانی را با مشکلاتی مواجه می سازد. از مهمترین این مسایل عدم رتبه بندی شرکت های ایرانی توسط مؤسسات رتبه بندی بین المللی است. چنانچه شرکت های ایرانی قصد فروش اوراق صکوک خود در بازارهای سرمایه گذاری بین الملل را داشته باشند، عدم رتبه بندی باعث می شود اعتماد و اطمینان سرمایه گذاران از اوراق مذکور سلب شود. لازم به ذکر است آخرین مؤسسه رتبه بندی که در ایران فعالیت داشت، مؤسسه رتبه بندی فیچ ریتینگ^۴ بود که در سال ۱۳۸۵ فعالیت های خود را به حالت تعلیق درآورد (خواجه حق وردی و امیدی، ۱۳۸۶، ۱۴۱).

با این حال صکوک اجاره به عنوان یکی از اصلی ترین روشهای تأمین نقدینگی در ایران بوده و در سال های اخیر نمونه های موفق از این اوراق منتشر شده است.

^۴Fitch Ratings

جدول ۱ فهرست تعدادی از اوراق اجاره منتشره در بازار سرمایه ایران

نام ناشر	تاریخ انتشار	مبلغ (میلیارد ریال)	عمر اوراق	نرخ اجاره سالانه (درصد)	فواصل پرداخت اجاره
هواپیمائی ماهان	اسفند ۱۳۸۹	۲۹۱.۵	۴ ساله	۱۷.۵	۳ ماهه
بانک سامان	خرداد ۱۳۹۰	۱۰۰۰	۴ ساله	۱۷.۵	۳ ماهه
سرمایه گذاری امید	مرداد ۱۳۹۰	۱۰۸۷	۴ ساله	۱۷.۵	۳ ماهه
هواپیمائی ماهان	شهریور ۱۳۹۰	۹۱۰	۴ ساله	۱۷	۳ ماهه

مآخذ: www.bina.ir

صکوک استصناع

استصناع یا قرارداد سفارش ساخت قراردادی است بین دو شخص اعم از حقیقی و حقوقی مبنی بر تولید کالایی خاص یا اجرای پروژه ای با ویژگی های مشخص در آینده.

نظر به اهمیت اجرای سرمایه گذاری های زیر بنایی در سطح ملی یا منطقه ای و یا حتی محدودتر و در عین حال محدودیت اعتبارات تخصیصی لازم برای اجرای این سرمایه گذاریها در زمان حاضر، وزارتخانه ها و سازمان های دولتی و شرکتها و مؤسسات تابعه و همچنین شرکتهای سهامی عام و بانکهای تجاری و تخصصی و مؤسسات پولی و اعتباری، می توانند برای احداث واحدهای تابعه یا تکمیل طرحهای موجود، با شخصیتهای حقیقی و حقوقی که به صورت مناقصه به همکاری دعوت می شوند.

چالش مدیریت ریسک در بانکداری اسلامی و نقش صکوک در آن

مدیریت ریسک در بانک های اسلامی

مدیریت ریسک یکی از مهم ترین مسائلی است که بانک های اسلامی با آن روبرو هستند. ماهیت ریسک در بانک های اسلامی، به خاطر استفاده از قراردادهای مبتنی بر مشارکت در سود و سایر انواع تأمین مالی با بانکداری متداول متفاوت است. این ماهیت متفاوت منجر به ایجاد تغییرات در انواع ریسک های مرتبط با این نهادها می شود. ریسک های پیش روی نهادهای مالی اسلامی به دو دسته - ریسک های مشترک با نهادهای مالی متداول (ریسک اعتباری، ریسک نقدینگی، ریسک بازار، ریسک عملیاتی، ریسک حاشیه سود) و ریسک های خاص نهادهای مالی اسلامی به دلیل تطابق آنها با موازین شریعت - تقسیم می گردد.

تکنیک های مدیریت ریسک

به دلیل ماهیت دو گانه ریسک های پیش روی نهادهای مالی اسلامی، تشخیص تکنیک های ریسک و روش های مدیریت موجود برای این نهادها به دو دسته تقسیم می شود. تکنیک های استاندارد سنتی که با مفاهیم مالیه اسلامی در تعارض نیستند، برای نهادهای مالی اسلامی قابل استفاده می باشند. بعلاوه نیاز به توسعه رویه ها و فرایندهای رو به رشد برای استفاده در نهادهای مالی اسلامی به منظور مقابله با ریسک های منحصر به این نهادها احساس می شود. در این قسمت به برخی روش های پوشش ریسک در بانکداری اسلامی می پردازیم:

کاهش ریسک به روش قراردادی

با اضافه کردن شروط و قیودی در قراردادهای مالی اسلامی می توان بسیاری از ریسک ها را کاهش داد، به عنوان مثال، در قرارداد سلم چنانچه قیمت محصول در زمان تحویل افزایش یابد کشاورز ترغیب به عدم انجام تعهدات می شود. می توان با اضافه نمودن بندی در قرارداد این ریسک را حداقل کرد. بدین صورت که نوسان قیمت تا حدی قابل قبول است

اما نوسان قیمت بیش از حد مشخص شده باید توسط طرفی که از افزایش قیمت سود می برد، به طرف دیگر جبران شود.

مدیریت ریسک نرخ پایه (ریسک حاشیه سود):^۵

اگرچه مبادلات بانک های اسلامی بر مبنای نرخ بهره نیست، اما نرخ پایه مبادلاتشان بر پایه نرخ لایبور است. بنابراین تغییر نرخ بهره به طور غیرمستقیم از طریق این نرخ پایه بر مبادلات بانکی اثر می گذارد. احمد و خان روشی را برای مدیریت ریسک نرخ پایه را ارائه دادند. این روش به قراردادهای دو گامی موسوم است. روش قراردادهای دو گامی به این طریق عمل می کند که: بانک اسلامی با دو قرارداد روبروست: به عنوان عرضه کننده با مشتری و از طرف دیگر به عنوان خریدار با عرضه کننده واقعی، بنابراین تغییرات در نرخ پایه بر روی هر دو قرارداد تأثیر گذاشته و میزانی سود از خرید بالقوه حاصل می شود.

مدیریت نقدینگی در بانک های اسلامی

مدیریت نقدینگی تقابلی بین ریسک و بازدهی است و در چارچوب مدیریت ریسک صنعت خدمات مالی است که در تمام نهادهای مالی اعم از اسلامی و سنتی مشاهده می شود.

در بانک اسلامی مانند هر بانک دیگر، باید میان نیازهای نقدینه بانک با تعهدات آن هماهنگی وجود داشته باشد تا بتواند در رقابت با رقبا (بانک های سنتی) به کار خود ادامه دهد. اما در این میان، حرمت ربا سبب شده که موضوع مدیریت نقدینگی در بانک های اسلامی با پیچیدگی خاصی روبرو باشد.

این بدان معناست که در صورت در دسترس نبودن ابزارهای مالی شرعی، گسترش فعالیت های بین بانکی بازار پول بسیار محدود خواهد بود. بازار پول جزء بسیار مهمی از چارچوب مدیریت نقدینگی است. زیرا ابتدای مسیر استقرای کوتاه مدت است. این امر بر این نکته که چرا مدیریت نقدینگی برای بانکهای اسلامی بسیار حیاتی است تأکید مجددی دارد. زیرا نهادهای مالی اسلامی به لحاظ موارد شرعی، با مشکلات بیشتری مواجه هستند.

بازار بین بانکی اسلامی و مدیریت نقدینگی

می توان ابزاری برای بانکداری اسلامی طراحی نمود، تا بانکهای اسلامی بتوانند همانند بانکهای سنتی، موافقت نامه هایی با سایر بانکها برای بهره مندی از تسهیلات تأمین مالی مشترک، البته در چارچوب مشارکت در سود و زیان، منعقد نمایند (عزیزی، ۱۳۸۷: ۷).

❖ بانکهایی که نسبت به دیگران بیشتر به منابع نیاز دارند می توانند در این موافقت نامه ها مشارکت

کنند. این امر به آنها این امکان را می دهد که از منابع مازاد بخوبی بهره گیرند و به هنگام نیاز، نقدینگی مدیریت شده و در دارائیهای کوتاه مدت آنها، توازن برقرار شود.

❖ در شرایطی که بطور کامل امکان استفاده از گزینه فوق در مقطع خاصی وجود نداشته باشد، ترتیبات همکاری بین بانکی می تواند صورت گیرد.

❖ بانکها می توانند ذخیره مشترکی در بانک مرکزی ایجاد کنند تا زمینه همکاری مشترک فراهم باشد

زیرساخت های لازم برای مدیریت نقدینگی

بازار مالی بین المللی اسلامی

^۵ اساس و پایه ریسک حاشیه سود، نرخ لایبور است.

به منظور پاسخ گویی به مشکلات نهاد های مالی کشورهای اسلامی، موافقت نامه ای مبنی بر تأسیس بازار مالی بین المللی اسلامی در نوامبر ۲۰۰۱ توسط بانکهای مرکزی مالزی، بحرین، اندونزی، سودان و رئیس بانک توسعه اسلامی به امضاء رسید. اهداف اصلی این موافقت نامه بقرار زیر است:

۱. تلاش در ایجاد و توسعه بازار مالی بین المللی منطبق بر اصول و قوانین فقهی
 ۲. ارائه تمهیداتی برای مدیریت نقدینگی بانکهای اسلامی
 ۳. گسترش بازار دست دوم فعال
 ۴. ایجاد محیطی که نهادهای مالی اسلامی و غیر اسلامی را به مشارکت فعال در بازار دست دوم تشویق نماید.
- از اینرو، بازار مالی اسلامی بین المللی به عنوان نقطه عطفی برای هماهنگی تفاسیر فقهی در بازار مالی جهانی عمل کرده و فاصله میان تفاسیر و تعبیر مختلف فقهی را پر می کند.

مدیریت نقدینگی از طریق انتشار صکوک

قابلیت های بالای صکوک در زمینه داد و ستد در بازار، عامل مهمی در جهت توسعه آینده این محصول به شمار می آید. یکی از اهداف اولیه طراحی این ابزار، رشد و شکوفایی هرچه بیشتر بازار پول اسلامی بود. از مهم ترین عواملی که این مطلب را ضروری می نماید نیاز بانک های اسلامی به ابزارهای کارآمد برای مدیریت نقدینگی است. برای نیل به اهداف نقدینگی، معامله صکوک در بازار ثانویه از اهمیت بالایی برخوردار است که با توسعه انواع صکوک با سرسید های متفاوت این بازار را توسعه و گسترش می یابد و صکوک به عنوان ابزاری برای مدیریت نقدینگی می تواند بسیار کارا عمل کند (آدامز و نظیف جی، ۱۳۸۸: ۲۶۱).

مشکل تأمین مالی دولت

مشکل تأمین مالی دولت را می توان با انتشار انواع صکوک برطرف نمود. اگر صکوک مشارکت و مضاربه را به دلیل مبنای مالکیتی آن صکوک مالکیت مبنای، و صکوک استصناع، اجاره، مرابحه و سلم را به دلیل مبنای بدهی و استقراض، صکوک بدهی مبنای تعریف کنیم؛ تأمین مالی توسط هر گروه دارای خصوصیتی است:

تأمین مالی مالکیت مبنای

این ابزارها در بسیاری از جهات شبیه سهام عادی هستند به شرطی که بعضی از شرایط ممنوع از لحاظ اسلامی مانند بازده تضمین شده در آن به کار نرفته باشد.

تأمین مالی به روش مشارکت آزادی زیادی از لحاظ اجرائی و مدیریتی به بخش عمومی نمی دهد زیرا سهام داران به اندازه دولت حق مدیریت بر دارایی تأمین مالی شده را دارند (بخش خصوصی). به همین دلیل شاید بتوان گفت تأمین مالی به وسیله مشارکت در حقیقت روشی برای خصوصی سازی پروژه های عمومی است. گواهی مشارکت قابل خرید و فروش در بازار ثانویه می باشد. لذا دولت می تواند سهام خود را در دارایی مورد نظر کاهش یا افزایش دهد.

خصوصیات تأمین مالی مالکیت مبنای

۱. مهم ترین ویژگی این نوع تأمین مالی به وسیله دولت هنگام کسری بودجه، عدم تغییر پایه پولی و در نتیجه ثبات عرضه پول است.
- تغییرات پایه پولی + تغییرات در اوراق قرضه دولتی در دست مردم = کسری بودجه دولت
۲. در کشورهایی که در آنها اقتصاد از نقدینگی سرگردان رنج می برد (مانند ایران) روش تأمین مالی مالکیت مبنای راهکار مناسبی برای جذب و کاهش نقدینگی است.
۳. این ابزارها قابلیت خرید و فروش در بازارهای ثانویه را دارند.

۴. به طور کلی در این ابزارها به دلیل قابلیت خرید و فروش در بازارهای ثانویه، نیاز به بازپرداخت اصل سرمایه توسط دولت وجود ندارد مگر در مواردی که در قرارداد ذکر شده باشد مانند اجاره به شرط تملیک.

۵. مالکیت پروژه های دولتی به بخش خصوصی (مردم) یک روش برای خصوصی سازی است اما همان طور که گفته شد بجز تأمین مالی بر مبنای مشارکت در همه ابزارهای تأمین مالی، دولت نقش خود در مدیریت پروژه های عمومی را حفظ می کند.

تأمین مالی بدهی مبنا

امکان دارد دولت ها تحت شرایطی به استقراض عمومی متوسل شوند. به عنوان مثال نیازهای دوره های جهت پر کردن شکاف بین مجموع درآمدها و پرداخت هزینه و نیز ناتوانی دولت در تنظیم سریع قوانین تأمین مالی مالکیت مبنا و یا شکست این ابزارها در جذب سرمایه مورد نیاز دولت. ضمن این که این نوع تأمین مالی معمولاً کوتاه مدت است البته ممکن است در برخی موارد در بلندمدت نیز استفاده شود.

خصوصیات تأمین مالی بدهی مبنا

۱. تأمین مالی بر مبنای بدهی همانند تأمین مالی بر مبنای مالکیت بر پایه پولی و در نتیجه بر عرضه پول تأثیر ندارد. در نتیجه ابزار مناسبی برای تأمین مالی بدون ایجاد تورم به حساب می آید.

۲. این نوع تأمین مالی روش مناسبی برای جمع آوری نقدینگی است.

۳. دولت در تأمین مالی بر مبنای سلم و استصناع محدودیتی در چگونگی به کار بردن عایدات حاصل از این تأمین مالی ندارد. به عبارت دیگر بر خلاف تأمین مالی بر مبنای مالکیت، در روش تأمین مالی بر مبنای سلم و استصناع دولت می تواند عایدات حاصل از این تأمین مالی را در هر کجا که مربوط به تحویل و ساخت کالا یا پروژه باشد خرج کند.

۴. در این نوع تأمین مالی ممکن است یکی از نهادهای دولتی صکوک بدهی مبنا را تضمین کند. در این موارد، تضمین به وسیله بخشی به جز استفاده کننده از تأمین مالی و بدهکار که از نظر مالی مستقل از بدهکار است انجام می شود (ابوالحسنی و حسنی مقدم، ۱۳۸۶: ۱۱).

در مجموع، با توجه به لزوم مدیریت ریسک و مدیریت نقدینگی در بانک های اسلامی، باید اذعان داشت که صنعت خدمات مالی اسلامی نیاز به گسترش و توسعه دارد و این نیاز در صورتی برطرف خواهد شد که بازیگران فعلی این بازار (بازار مالی اسلامی)، خودشان خلاقیت به خرج دهند و خود را به عنوان پیشگامان خلاق مطرح کنند. با افزایش تحولات در اقتصاد جهانی صنعت و نهادهای مالی برای پیشرفت و توسعه می بایست بتوانند خود را تغییر دهند و در این میان به نظر می رسد صکوک به عنوان یکی از این نوآوری ها می تواند در جهت توسعه و گسترش صنعت مالی اسلامی گام بردارد.

جمع بندی و نتیجه گیری

طی سال های اخیر، گسترش بازارهای صکوک با سرعت قابل توجهی صورت گرفته است. از حدود دو دهه قبل، آکادمی فقه در سازمان کنفرانس اسلامی، انتشار ابزارهای مالی اسلامی با درآمد ثابت را مطرح کرد. این آکادمی در توسعه صنعت خدمات مالی اسلامی نقش بسیار مهمی را ایفا نموده است. با این حال، حدود ۱۲ سال طول کشید تا بالاخره در سال ۲۰۰۰ ابزار صکوک طراحی و منتشر شد. علت این تأخیر نیز فقدان بازار سرمایه اسلامی و عدم نوآوری در طراحی ابزارهای مالی با درآمد ثابت منطبق بر شریعت اسلام بوده است.

توسعه و رونق بازار صکوک در گرو استاندارد کردن و هماهنگی ساختار اوراق بهادار اسلامی با استاندارد اوراق بهادار جهانی است جهت دستیابی به این امر، ملزومات زیر بنایی شامل: ایجاد چارچوب قانونی و نیز ایجاد نهادهای پشتیبان ضروری است. مقررات در جهان اسلام بدون شک از ورود صکوک به بازار استقبال می کند و این محصول جدید به

فرایند شکل دهی بازار از طریق جمع آوری پس اندازهای خصوصی و هدایت آن به سمت فرصت های سرمایه گذاری کمک کرده و منجر به عمیق شدن بازار سرمایه خواهد شد.

با توجه به مزایای این اوراق، طراحی صکوک متنوع و با ریسک و بازدهی متفاوت، نقش بسیار مهمی در گسترش بازار صکوک دارد، همچنین از آنجا که در دنیای بازار سرمایه فعلی، سرمایه گذاران تنها به سمت اوراقی می روند که وضعیت آنها توسط مؤسسات رتبه بندی معتبر بین المللی مشخص شده باشد، فراهم کردن امکان رتبه بندی اوراق بهادار اسلامی در گسترش بازار آن کمک شایانی می نماید.

ایجاد و انتشار ابزارهای مالی اسلامی از جمله صکوک و توسعه بازار اولیه و ثانویه آن می تواند در مدیریت نقدینگی بانک ها نقش بسزایی داشته باشد. همچنین صکوک می تواند جهت تأمین مالی پروژه های دولت نیز مناسب بوده و از صکوک اجاره و استصناع جهت تأمین مالی پروژه های عمرانی دولت استفاده کرد همچنین بر روی سیاست های پولی و مالی تأثیر گذاشته و سبب کارایی این سیاست ها باشد.

این تحقیق برای ایجاد شرایط مناسب جهت انتشار صکوک در ایران پیشنهاداتی به شرح زیر دارد:

ایجاد زیرساخت های لازم به صورت زیر:

۱. بررسی و مطالعه علمی در جهت شناسایی انواع کاربردی صکوک و جایگاه و زمینه مورد نیاز آن.

۲. تسهیل امور مربوط به انتشار و رتبه بندی اوراق صکوک و ایجاد مؤسسات رتبه بندی

۳. ایجاد بازار ثانویه مناسب برای خرید و فروش اوراق صکوک و تسهیل نقد شوندگی آنها.

بنابراین دولت می تواند با یک برنامه ریزی مناسب و با زمینه سازی برای استفاده از این ابزار جدید مالی، گام مهمی در اجرای قانون بانکداری بدون ربا بردارد. همچنین استفاده از این ابزار جدید مالی می تواند برطرف کننده بسیاری از مشکلات مربوط به تأمین مالی بنگاه های اقتصادی باشد، که همه این موارد از وظایف ذاتی دولت اسلامی برای نیل به توسعه ای پایدار می باشد.

منابع و مآخذ:

۱. آدامز، توماس و عبدالقادر نظیف جی، (۱۳۸۸) صکوک، الگوهای ساختار بندی، انتشار و سرمایه گذاری. ترجمه مجید پیره و ناصر شاهباز، دانشگاه امام صادق(ع) و سازمان بورس و اوراق بهادار.
۲. طریق، علی ارسلان، (۱۳۸۷) مدیریت ریسک های مالی ساختارهای صکوک، ترجمه مصطفی زه تایبان و علی سعیدی، دانشگاه امام صادق(ع) و سازمان بورس و اوراق بهادار.
۳. صالح آبادی، علی، (۱۳۸۵) بازارهای مالی اسلامی (مجموعه مقالات)، دانشگاه امام صادق(ع).
۴. خواجه حق وردی، امیدی و امیر نادر، (۱۳۸۶) نقش بانکها در انتشار اوراق قرضه اسلامی صکوک، مجموعه مقالات هجدهمین همایش بانکداری اسلامی، تهران، صص ۱۲۲-۱۴۵.
۵. ابوالحسنی، اصغر و سیدرفیع حسنی مقدم، (۱۳۸۶) بررسی روش های تأمین مالی کسری بودجه دولت در سیستم اسلامی، مجموعه مقالات چهارمین همایش دو سالانه اقتصاد اسلامی، دانشگاه تربیت مدرس.
۶. سروش، ابوذر و محسن صادقی، (۱۳۸۶) ریسک های صکوک اجاره و روش های پوشش آن، مجله اقتصاد اسلامی، شماره ۲۷.
۷. فلاح شمس، میر فیض و مهدی رشنو، (۱۳۸۷) ریسک در صکوک و مصون سازی آن بر اساس موازین شرعی، مجموعه مقالات نوزدهمین همایش بانکداری اسلامی.
۸. پهلوان، حمید و سید روح اله رضوی، (۱۳۸۶) اوراق صکوک، تعریف، انواع و ساختار، مدیریت پژوهش توسعه و مطالعات اسلامی سازمان بورس و اوراق بهادار.
۹. عزیزی، فیروزه، (۱۳۸۷) ابزارهای مال کاربرپذیر در بازارهای مالی اسلامی، مجموعه مقالات همایش اقتصاد اسلامی و توسعه، اردیبهشت.
۱۰. حسنی مقدم، رفیع، (۱۳۸۶) بررسی روش های مدیریت و چگونگی کاهش ریسک در سیستم بانکداری و مالیه اسلامی، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه پیام نور.
۱۱. هبیتی، فرشاد و موسی احمدی، تکنیک های تأمین مالی پروژه محور در تأمین مالی اسلامی، کنفرانس بین المللی تأمین مالی اسلامی، مرکز مطالعات تکنولوژی دانشگاه صنعتی شریف، www.irfinance.ir.
۱۲. تسخیری، محمد علی، (۱۳۸۶) مبانی شرعی اوراق بهادار اسلامی (صکوک)، فصل نامه اقتصاد اسلامی، شماره ۲۷.
۱۳. موسویان، سید عباس، (۱۳۸۶) صکوک مزارعه و مساقات ابزار مالی مناسب برای توسعه بخش کشاورزی، فصل نامه اقتصاد اسلامی. شماره ۲۶.
۱۴. شرکت کارگزاری تأمین سرمایه نوین، صکوک اجاره سهل ترین ابزار تأمین مالی، www.bina.ir.
15. Tariq, Ali Arsalan, (2004) Managing Financial Risks of Sukuk Structures, September.
16. AAOIFI (2002), Investment Sukuk (Shar'iah Standard No. 18), Manama: Accounting and Auditing Organization for Islamic Financial Institutions.